

17. ČERVENCE 2020

JAKO KAŽDÝ PÁTEK JSEM PRO VÁS PŘIPRAVIL STRUČNÝ PŘEHLED ZPRÁV
Z ČESKÝCH LITERÁRNÍCH LUHŮ A HÁJŮ:

Také v uplynulém týdnu se objevilo několik nových **ohlasů na biografii Milana Kundery od Jana Nováka...**

„Dalo se čekat, že odezva bude bouřlivá, protože vše kolem Kundery vyvolává **naddimenzované reakce**. Nicméně vášně překročily očekávanou míru. Kniha je podle kritiků zlá, autor ji napsal senzacechtivě, aby na tom vydělal, je to diletant, slavného spisovatele nenávidí atd. V žádné z těchto reakcí však knihu po jejím přečtení nevidím. A to přes řadu kritických výhrad,“ napsal šéfredaktor Respektu [Erik Tabery](#).

„Kniha je dílem šikovného řemeslníka, ale není o Kunderovi, je o Novákovi, z každé stránky číší **nadřazené já a bezbřehý sadismus**, řečeno s Jiřím Kolářem ‚strašlivá nevzdělanost, která zahluje text jako neproniknutelná mlha‘. Chybí zásadní kunderovské jádro, ironie a povědomí o umění (evropského) románu. Takový text má vycházet na pokračování v bulvárním deníku, kam patří. Ovšem s literaturou, natož pravdou nemá příliš společného,“ řekla spisovatelka [Radka Denemarková](#) v rozhovoru s Filipem Noubelem pro Global Voices.

Literární životopis Kundera: Český život a doba od Jana Nováka přinesl spoustu dosud neznámých detailů ze života Milana Kundery a rozpoutal i diskuze nad tím, jak moc souvisí autorovo soukromí s jeho dílem. Můžou nám svědectví jeho známých a odposlechy StB pomoci lépe pochopit jeho knihy, nebo je tohle šťourání se v minulosti zbytečné? Poslechněte si rozhovor s literárním teoretikem **Petrem A. Bílkem** a publicistou **Janem H. Vítvarem** v pořadu [Liberatura](#).

*

Disidentky a úspěšné novinářky [Dani Horákové](#), autorky knihy **O Pavlovi**, se Lubica Kobová a Lukáš Rychetský zeptali, co chybí dnešnímu feministickému hnutí a jak se dělá kulturní rubrika v bulvárních novinách. Mluvili i o tom, proč by cílem další vlny feminismu mělo být ohodnocení práce v domácnosti, o mužské literatuře bez ženské perspektivy a o násilí, které patří k lásce.

„Během psaní o Pavlovi jsem si uvědomovala, jak snadno člověk spadne do oné klasické pasti: psát o druhých, ale nepustit je ke slovu. Anebo jejich „výpovědi“ modifikovat ve svůj prospěch. Nepsala jsem proto jen o zruďnostech a kruťárnách, co jsme si dělali. Chtěla jsem Pavla ukázat i jako vtipného, okouzujícího člověka,“ řekla výše jmenovaná [Daňa Horáková](#) v rozhovoru s **Klárrou Vlasákovou** pro Salon Práva.

*

14. července měl oslavit 80. narozeniny básník a editor [Stanislav Dvorský](#), autor spojený s post-surrealismem, jazzem a výtvarným uměním, který náhle **zemřel na konci února** letošního roku. K uctění jeho památky uvedla rozhlasová Vltava výběr z jeho poezie směřovaný právě k jazzovým motivům a čerpající ze sbírek Dobyvatelé a pařezy, Zborcené plochy a Oblast ticha.

Prolistovat si můžete nový [ediční plán nakladatelství Host](#) na podzim 2020, ve kterém najdete připravované tituly z české i překladové beletrie, krimi, sci-fi a fantasy, young adult i krásné knížky pro děti a mládež, odborné a populárně-naučné publikace nebo poezii.

Pro web H7O.cz jsme na červenec připravili spolu se Zdeňkem Stazkem a Jakubem Pavlovským sérii minirozhovorů s tuzemskými hosty festivalu **Měsíc autorského čtení**. V minulém týdnu jsme v rámci tohoto cyklu publikovali odpovědi [Martina Daneše](#), [Karin Lednické](#), [Jiřího Sádla](#) či [Josefa Straky](#).

Petr Vizina si pozval do svého podcastu Na dotek spisovatele [Jiřího Hájíčka](#), kterému nedávno vyšel nový román Plachetnice na vinětách. Hovořili spolu mimo jiné o červené knihovně, partnerských vztazích a pocitu člověka narozeného koncem šedesátých let.

„Pokud to byla oprávněná kritika, přijímal ji rád i nerad,“ říká o hudebníkovi a básníkovi **Karlu Krylovi** expert na jeho tvorbu [Vojtěch Klímt](#). Pár týdnů po umělcových nedožitých 76. narozeninách mluvil ve vltavské Vizitce o Krylově odkazu s Tomášem Pilátem.

Český rozhlas 3 – Vltava vysílá četbu ze vzpomínkové knihy básníka a překladatele [Josefa Hiršala](#), od jehož narození uplyne 24. července rovných 100 let. Z knihy nazvané **Vínek vzpomínek** čtou Josef Červinka a Zdena Hadrboľcová.

*

Na závěr připojuji jako obvykle několik čerstvých **knižních tipů**...

[Viki Shock: V předsíni dýchal idiot. Vybrané šoky 1994-2019 \(ed. Radim Kopáč, nakl. Větrné mlýny\)](#)

Radimem Kopáčem uspořádaný výbor z rozsáhlého díla Vikiho Shocka (1975), všetečného autora (básníka, prozaika, kreslíře a kolážisty), nadšeného dědice domácích i světových avantgard, potažmo všech „moderních básnických směrů“, představuje mistrovu poezii (výjimečně i v próze) od juvenilí po senilie. Zahrnuje verše z oficiálně vydaných sbírek (například Dvakrát opakované řadro, 1999; Poddůstojníky, 2003; Tiché odpoledne na zaprášené půdě, 2006) i ze sbírek nevydaných, práce publikované časopisecky a ve sbornících i texty dosud netištěné.

[Paolo Giordano: Dobývání nebe \(přel. Alice Flemrová, nakl. Odeon\)](#)

Po válečném románu Tělo a intimní novele o sžívání a umírání Čerň a stříbro se Paolo Giordano (*1982) v košatém románu Dobývání nebe vrací ke generační výpovědi, s níž na sebe upoutal pozornost už v oceňované prvotině Osamělost prvočísel. Protagonisty jeho nového příběhu je čtveřice mladých lidí, tři chlapi a jedna dívka, jejichž osudy sledujeme od puberty přibližně do Kristových let, kdy všichni sklízí plody svých mladických postojů a rozhodnutí. Bern, Nicola, Tommaso a Teresa patří ke generaci autora románu, ke generaci, která se potácí mezi radikálním a militantním antikonzumerismem a konzumním nihilismem, často však bez schopnosti čelit důsledkům svých voleb.

[Vladimír Merta: Popelnicový román /sít'ový kryptopříběh/ \(nakl. Galén\)](#)

Rozsáhlý román známého písničkáře je svým obsahem, stylem i celkovým vyzněním dílem v současné české próze zcela ojedinělým. Vpravdě postmoderní próza, pracující s nesčetnými citáty, aluzemi, persiflážemi a pastišemi, je zdrcujícím šklebem nad českou dobou předlistopadovou, těsně polistopadovou i současnou. Stejně jako Jaroslav Hašek ve svém Švejkovi, i Vladimír Merta ve svém Popelnicovém románu zcela rezignuje na psychologii a realistický popis postav. Ty jsou mu – stejně jako Haškovi – pouhými figurínami ve hře, jejímž smyslem je ukázat to, co je nesmyslné, trapné, směšné - a přitom hrůzné. A stejně jako u Haška, i zde se pracuje s repetitivními, nekonečnými plky, s lidským žvaněním. Hlavními Mertovými vyprávěcími prostředky jsou humor, vtip, nadsázka, ironie a sarkasmus. I v tom je legitimním dědicem Haškovým. Popelnicový román není kniha na jedno přečtení. Je to prozaický vulkán, který hrozí zavalit čtenáře lávou přesně mířené legrace, z níž mrazí.

Petr Nagy

Půlnoční Noviny P. N. naleznete na webu [Literární poustevna](#) či v Poznámkách na facebookové stránce [Literární poustevna Petra Nagy](#) a případným zájemcům je budu milerád pravidelně zasílat e-mailem ve formátu PDF (pište na poselpulnoci@seznam.cz).